

نوکر بادمجان بود

عباس عبدي

برای مردم موفقیت مهم است نه اینکه کدام ساختار به موفقیت می‌رسد

می‌گویند یکی از صاحبان قدرت يكبار که از خورشت قیمه بادمجان خیلی تعریف می‌کند، مشاور تغذیه! او نیز در مدح و آثار مثبت بادمجان شرحی مفصل تقدیم آن صاحب منصب می‌کند. چندی بعد که به علتی آقای صاحب منصب از خوردن بادمجان دچار عارضه‌ای می‌شود، آن فرد فی‌الجمله در مضرات بادمجان سخنرانی می‌کند. صاحب منصب برآشفته و تناقض دو گفتارش را متذکر می‌شود. آقای مشاور نیز با آرامش پاسخ می‌دهد که قربان بنده نوکر بادمجان نیستم که مدح آن را بگویم، بنده نوکر جناب‌عالی هستم که مطابق میل و علاقه شما باید سخن بگویم. حالا ماجرای نواصولگرایان است که اگر چه دیگران سعی دارند ملتزم به حقیقت (نوکر بادمجان) باشند، آنان در بند مصلحت این و آن و از حقیقت به دور هستند. شواهد این ادعا فراوان است. آنان مطابق نگاه امام علی(ع) رفتار نمی‌کنند، هنگامی که کسی در ماجرای جنگ جمل پرسید آیا ممکن است، فلانی و بهمانی در سپاه مقابل بر باطل باشند؟ پاسخ شنید که تو حق را به فرد می‌شناسی یا فرد را به حق؟ نواصولگرایان نیز حق را به افراد می‌شناسند و معیاری برای شناخت حق به عنوان امری مستقل از افراد ندارند. لذا از هر کاری که این دولت و افراد آن کنند، دفاع می‌کنند و برایش هورا می‌کشند و همان کار را اگر دولت قبل کرده باشد، محکوم می‌کنند. ارز ۴۲۰۰ تومانی را در دولت قبل محکوم و مسخره می‌کردند، ولی در این دولت همان ارز را در نرخ ۲۸۵۰۰ تومان تایید می‌کنند. در آن دولت کسری بودجه و رشد نقدینگی محکوم بود، در این دولت ایرادی ندارد. در آن دولت تورم بد بود و با تیتروهای بزرگ محکوم می‌شد، در این دولت بدتر از آن اندازه را توجیه می‌کنند. در آن دولت همه تقصیرات متوجه دولت بود این‌ها تقصیر بیگانگان است. در آن دولت صد روز پس از آغاز به کار، پرونده وعده‌های داده شده را باز کردند، در این دولت پس از ۲۰ ماه، خبری از حسابرسی از هیچ وعده‌ای نیست.

در آن دولت وکیل تسخیری مردم بودند و برای کوچک‌ترین مساله‌ای جنجال می‌کردند، در این دولت، ندیدن خدمات دولت را ناشی از کوری

مردم میدانند!! بگذریم. واقعیت این است که برای بسیاری از مردم فرقی نمی‌کند که کدام دولت یا شخص موفق شود، مساله مردم موفقیت است. موفقیت هم چیزی نیست که بتوان آن را با تبلیغات جا انداخت یا از میان بُرد. بود و نبود تبلیغات حداکثر تا چند درصد بر ندیدن یا دیدن موفقیت تاثیر منفي یا مثبت می‌گذارد. اگر رشد اقتصادي، تورم، سرمایه‌گذاري و اشتغال خوب شود، مسائل اقتصادي حل شده تلقي می‌شود، اینها هم روشن است و نمی‌توان با آنها بازی کرد. برای ما از جمله خودم نیز هیچ فرقی نمی‌کند که دولت روحاني موفق شود و این شاخصها را بهبود بخشد یا دولت ریسی. هر کسی انجام دهد، حمایتش می‌کنیم. برای اثبات این ادعا در همینجا متعهد می‌شوم که اگر دولت کنونی توانست فقط يك وعده تورمي خود را در سال ۱۴۰۲ محقق کند و آن را به نصف زمان روحاني برساند (یعنی به رقم ۲۰ درصد) بنده يكسال حقوقم در روزنامه اعتماد را به مراکز خیریه واریز و رسیدش را اینجا ارایه می‌کنم. البته اگر چنین شود، سود آن در نهایت برای شخص من و خانواده‌ام بیش از این رقم است ولی این را نوشتم تا بدانید که هیچ چیز مانع از خوشحالی و علاقه ما برای کاهش مشکلات اقتصادي نخواهد بود.

از این مهم‌تر اینکه حاضرم با تمام وجود از طرحها و برنامه‌هاي کارشناسي شده خاص این دولت حمایت کنم. قول می‌دهم که هر هفته حداقل يك یادداشت در حمایت یا توضیح این طرحها بنویسم. البته طرحهاي کلاني که به بهبودهاي ساختاري منجر شود و نه هر طرحي مثل افتتاح چندباره فلان کارخانه. برای انجام این کار، دولت باید لیستی از طرحهاي اصلاحي و کلان خود را که به اصلاح ساختارها و بهبود فضای کسب و کار مربوط می‌شود، در اختیار عموم قرار دهد. متأسفانه به نظر می‌رسد که هیچ ایده و طرحي وجود ندارد یا حداقل من اطلاع ندارم. رد ادعای ساده است. کافی است که سیاهه این برنامه‌ها را ارایه دهند. البته نه با عنوانهاي کلی که کسی نداند جزییات چیست؟ بلکه هر طرح و ایده‌اي حداقل شامل چند صفحه ضمایم توجیهي همراه با جزییات باشد. به گمانم دولت فاقد چنین طرحهاي است، به همین علت است که ناظران حرفه‌اي و کارشناسان اگر هم بخواهند از آن دفاع کنند، نمی‌دانند از چه چیزی باید دفاع کنند. این دولت رفتار و سیاستهاي اقتضایی دارد. برحسب هر مورد، جزیی‌نگر است و هر جا را بدون توجه به سایر امور می‌خواهد حل کند. به جای رویکرد تولیدمحور، رویکرد دخل و خرجي دارد. دنبال کسب درآمد است، بدون اینکه دنبال سرمایه‌گذاري و تولید اصل باشد، دنبال هزینه کردن است. این دو گزاره را فراموش نکنید. درباره رویکرد اقتضایی دولت

جداگانه خواهم نوشت.

من: □□□□□□ □□□□□□ 15 □□□□□□ 1401 □□□□□□